Р Е Ш Е Н И Е
№ 2033

гр. София, 26.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 13 състав,** в публично заседание на 26.02.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева и при участието на прокурора ЮТЕРОВ, като разгледа дело номер **9526** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Жалбоподателят И. Б. И.,ЕГН: [ЕГН] от [населено място],ул.С.,№ 14,вх.А,ет.,ап.21 оспорва Ревизионен акт /РА/ №[ЕИК]/ 04.04.2012 г., издаден от М. Т. Ф. , главен инспектор по приходи в ТД на НАП –С., потвърден от директора на дирекция ОУИ при НАП-С. с решение № 1714/ 16.07.2012 г., с който по реда на чл.122 от ДОПК е определено данъчно задължение ,представляващо доначислен данък върху доходите по реда на ЗОДФЛ/отм/ за 2005 и 2006 и ЗДДФЛ в периода 2007-2010год в общ размер 9869,40 лв и лихви в размер на 3482,61 лева.В жалбата е въведено оплакване, че в описаната част ревизионният акт е незаконосъобразен, явно необоснован и немотивиран.Навежда доводи за допуснати в ревизионното производство съществени нарушения на административно процесуалните правила, както и нарушения на материалния закон.Претендира погасяването по давност на установените задължения за 2005 и 2006год.Искането до съда е за отмяна на акта.

Ответникът – Директорът на дирекция ”ОДОП” при ЦУ на НАП – С., редовно призован чрез юриск.К. моли съда да отхвърли жалбата и да присъди юрисконсултско възнаграждение.

СГП редовно уведомена чрез участвалия в производството по делото прокурор Ютеров намира жалбата за неоснователна и моли съда да я отхвърли.

От фактическа страна се установява: На основание Заповед за възлагане на ревизия № 1111839/14.10.2011 г., връчена на 24.10.2011 г. при условията на отказ, изменена

със ЗВР № 120592/23.01.2012 г., издадени от К. Л. Г., на длъжност началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С. е възложено извършване на ревизия на И. Б. И., за установяване на задълженията за данък по чл. 35 от ЗОДФЛ (отм.) за периодите 01.01.2005 г. - 31.12.2006 г. и данък по чл. 48 от ЗДДФЛ за периодите 01.01.2007 г. - 31.12.2010 г.

За резултатите от извършената ревизия е издаден Ревизионен доклад №1200592/09.03.2012 г., връчен на лицето на 16.03.2012 г.

С ревизионния доклад е направено предложение да бъдат установени задължения за данък върху доходите на физическото лице по реда на ЗОДФЛ/отм/ за 2005 и 2006 и по ЗДДФЛ в периода 2007-2010год в общ размер 9869,40 лв и лихви в размер на 3482,61 лева.

Писмено възражение срещу РД № 1200592/09.03.2012 г. не е подадено в срока по ДОПК.

Ревизията приключва с РА № 11200592/04.04.2012 г.,връчен на 24,04,2012год, издаден от М. Т. Ф., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., упълномощен на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК,със Заповед за определяне на компетентен орган № К 1200592/12.03.2012 г., издадена от К. Л. Г., на длъжност - началник сектор „Ревизии” при ТД на НАП С.. Съгласно Заповед № РД-01-918/27.06.2011 г. на директора на ТД на НАП С./ стр.18 /,К. Л. Г., на длъжност - началник сектор „Ревизии”,е оправомощена да издава Заповеди за възлагане на ревизии на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК.

С ревизионния акт е определен допълнителен подоходен данък: по реда на ЗОДФЛ/отм/ за 2005 и 2006 и по ЗДДФЛ в периода 2007-2010год в общ размер 9869,40 лв и лихви в размер на 3482,61 лева.

Констатациите на приходните органи са отразени в РД и те за процесния данъчен период са следните- В хода на ревизията, на основание чл. 37, ал. 2 и ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК, на И. Б. И. е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице (ИПДПОЗЛ) с изх. № 1494-09-187/24.10.2011 г. и № 1494-09-12-1/19,01,2012, с което е изискано да представи документи и писмени обяснения относно източниците и размера на доходите за периода 2005-2010 г.

Ревизираното лице е представило изисканата информация и документи относно: сключени трудови договори на него и съпругата му,сключен договор за наем и разписка за плащането му,договори за покупко-продажба на МПС,сключен договор за дарение между И. Б. И. и майка му А. Н. П. за сумата от 180000 лв от 09,04,2003год,писмени обяснения за сумата от 15000 лв-получена при сватбеното тържество със съпругата му Г. В. И..Представил е и декларация за начално салдо към 01,01, 2005год,съгласно която към посочената дата семейството му е разполагало със сумата от 195000 лева.

Видно от констатациите на РД, от ревизираното лице не са дадени писмени обяснения за доходите му в периода 2005-2010год.

Извършена е проверка в Търговския регистър за участия на ревизираното лице И. Б. И. в капитала на търговски дружества и от справката е установено, че лицето е участвало в следните дружества: В.-98 ООД,ЕИК: 11350698. В резултат от извършен подробен анализ на установените дялови участия на И. Б. И. в капитала на посоченото търговско дружество,както и от справка в данъчо осигурителното досие на лицето са установени сумите, които следва да намерят пряко отражение във входящия/изходящия паричен поток, участвящ при формирането на данъчната основа

за определяне на облагаемия доход на лицето за съответната данъчна година.
В хода на ревизията са предприети множество процесуални действия за установяване на относими факти и обстоятелства и събиране на доказателства от значение за правилното и законосъобразното определяне на задълженията по ЗОДФЛ/ЗДДФЛ. Извършени са насрещни проверки и е поискано предоставяне на информация от други контролни органи, а именно: Искане до СДВР, сектор „Български документи за самоличност" за установяване на регистрирани излизания извън територията на Р Б. на И. Б. И. и на съпругата му Г. В. И. за периода 01.01.2005 г. – 31.12.2010 г.;Искане до СДВР, отдел „Пътна полиция" - КАТ С. за притежаваните МПС от И. Б. И..Изпратени са Искания за извършване на действия от други контролни органи: до търговски банки - за открити и закрити сметки на името на И. Б. И.,до Агенция Митници,Агенция по вписванията,ИА Морска Администрация.
След проверка в информационните масиви на НАП се установило,че И. е подал декларация по ЗОДФЛ за 2005 с декларирана данъчна основа от 600 лв и за 2007год с декларирана данъчна основа 760 лв,но не е подавал декларации по ЗДДФЛ за периода 2008-2010год включително,нито за 2006год.
Във връзка с гореизложеното, на 19.01.2012 г. на И. Б. И. е връчено Уведомление по чл. 124, ал. 1 от ДОПК, с което същият е уведомен, че данъчната основа за облагане с данък по ЗОДФЛ/ЗДДФЛ, ще бъде определена по реда на чл. 122 от ДОПК, при наличие на обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 2 и т. 7 от ДОПК.
Въз основа на всички представени и събрани официални документи и доказателства е извършено хронологично проследяване на получените доходи/приходи и разходите на ревизираното лице и е изготвен паричен поток.Усатновило се ,че за периода 01,01,2005-31,12,2005год И. не е бил осигуряван,за периода 01,01,2006-28,02,2006год,И. не е бил осигуряван,за периода 01,03,2006-31,12,2006год се е осигурявал във В.-98 ООД върху сумата от 220лв,върху същата сума се е осигуравал в същото дружество и за периода 01,01,2007-31,12,2007,за 2008год и в първите девет дни на 2009г И. се е осигурявал отново във В.-98 ООД,но върху сумата от 240 лв,за периода 01,01,2008-31,12,2010год И. е бил на трудов договор с Ив И КО Г. ЕООД,където се е осигурявал първоначално за 700 лв,а след месец 08,2010год върху 350 лв.На физическто лице И. не е извършвана предходна ревизия,а при тази извършвана на ООД В.-98 ,И. Б. И. декларирало,че е финансирало дейността на дружеството с 120000 лв,като е посочило,че това са дарени средства от майка му А. Н. П. по договор за дарение от 09,04,2003год.Съгласно ПИНП№ 14-8-1144364-01/08,08,2011год се установило,че лицето А. П. е починала на 19,09.2007год,т.е договорът има достоверна дата най рано от 19,09,2007год.В програмните продукти на НАП А. Н. П. притежавала ЕТ А. П.-А.,който ЕТ не е упражнявал дейност-подавани са нулеви декларации.Същата е подавала и декларации по ЗОДФЛ/отм/ и ЗДДФЛ за периода 1999-2007год ,но те са с нулеви стойности.При направената справка в Службата по вписванията –П. по името на А. П. се установило,че има вписани договорна ипотека от 30,08,2002г и продажба на имот от 20,03,2003год за имот в [населено място], [улица],като получената при продажбата сума е несравнимо по малка от посочената в договора за дарение.При тези факти приходната администарция е приела,че договорът за дарение не ги обвързва с материална доказателствена сила,поради което и са приели,че началното салдо към 01,01,2005год е 4800 лева.
На основание чл. 122, ал. 2 от ДОПК, органът по приходите е направил задълбочен

анализ и преценка на всички относими към ревизираното лице факти и обстоятелства и е обосновал заключение, че са налице фактически и правни основания за определяне на основа за облагане с данък върху доходите на физическото лице по реда на чл. 122, ал. 2 от ДОПК, поради наличие на обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 2 и т. 7 от ДОПК:
- установени са данни за укрити приходи или доходи,които представляват облагаем доход по смисъла на чл. 12, ал. 1 от ЗДДФЛ, респ. чл. 10 от ЗОДФЛ /отм./. Налице са установени доходи, които не са декларирани от задълженото лице и не е подавана ГДД за облагане по реда на ЗОДФЛ/ЗДДФЛ /отм./ за съответната данъчна година.
- установено е, че декларираните и/или получени приходи, доходи, източници и финансирания на ревизираното лице не съответстват на имущественото и финансовото му състояние за ревизирания период.
След извършената съпоставка и анализ на имущественото и финансово състояние на ревизираното лице с получените и декларирани доходи от същото, органът по приходите е установил наличие на несъответствие между доходите и извършените разходи от лицето през 2005 г., 2006 г.,2007,2008 ,2009 г. и 2010год, отразено в хронологично изготвения паричен поток, който е взет предвид при определяне на данъчната основа като относимо обстоятелство по смисъла на чл. 122, ал. 2, т. 16 от ДОПК.
Видно от отразеното в РД, за всяка от ревизираните години е установен размерът на извършените от лицето разходи: за покупка на движими вещи и МПС, подробно описани в доклада и в хронологично изготвения паричен поток; разходи за издръжка на едно лице, определени по данни на Националния статистически институт за съответния период. Съгласно хронологично изготвения паричен поток за всяка от ревизираните години е отразено установеното несъответствие между доходите и извършените от лицето разходи и е показано като недостиг на парични средства - превишение на извършените разходи в лева, над декларираните приходи в лева.
В съответствие с изложеното в констативно-съобразителната част на РД и като резултат от извършения анализ на относимите обстоятелства по чл. 122, ал. 2 от ДОПК, органът по приходите е определил данъчните основи за облагане за всеки отделен отчетен период и е начислил оспорваните задължения за данък върху доходите на физическите лица, ведно със съответните лихви за просрочие.
Така за 2005год е посочено,че крайното салдо на И. И. и съпругата му Г. И. е 3951,67 лв,като за тях са установени отрицателни стойности на база хронологично проследяване на движението на паричните средства,т.е към съответен момент разходите,извършени от домакинството надвишават размера на притежаваните от лицата парични средства за тяхното покриване. Ревизията установява превишение на извършените разходи спрямо получените приходи за 2005год в размер на 13040,83лв,които разходи следва да бъдат включени в данъчната основа за 2005год ,което съгласно действащия към онзи момент Семеен Кодекс и установената в страната съпружеска имуществена общност,следва да намерят отражение в размер на 6520,42 лв в усатновяването на данъчните задължения на И. И..Същото обстоятелство ,съобразено с подадената от И. данъчна декларация и разпоредбата на чл.35 от ЗОДФЛ,определят годишното данъчно

задължение на И. за 2005год в размер на 1378,51 лв и съответните лихви в размер на 1006,33 лв за периода 14,05,2006-09,03,2012год. Така за 2006год е посочено,че крайното салдо на И. И. и съпругата му Г. И. е -466,25 лв,като за тях са установени отрицателни стойности на база хронологично проследяване на движението на паричните средства,т.е към съответен момент разходите,извършени от домакинството надвишават размера на притежаваните от лицата парични средства за тяхното покриване.Ревизията установява превишение на извършените разходи спрямо получените приходи за 2006год в размер на 6167,22лв,които разходи следва да бъдат включени в данъчната основа за 2006год ,което съгласно действащия към онзи момент Семеен Кодекс и установената в страната съпружеска имуществена общност,следва да намерят отражение в размер на 3083,61 лв в усатновяването на данъчните задължения на И. И..Същото обстоятелство ,съобразено с подадената от И. данъчна декларация и разпоредбата на чл.35 от ЗОДФЛ,определят годишното данъчно задължение на И. за 2006год в размер на 328,94 лв и съответните лихви в размер на 196,19 лв за периода 15,05,2007-09,03,2012год. Така за 2007год е посочено,че крайното салдо на И. И. и съпругата му Г. И. е 32469,53 лв,като за тях са установени отрицателни стойности на база хронологично проследяване на движението на паричните средства,т.е към съответен момент разходите,извършени от домакинството надвишават размера на притежаваните от лицата парични средства за тяхното покриване.Ревизията установява превишение на извършените разходи спряма получените приходи за 2007год в размер на 6462,14лв,които разходи следва да бъдат включени в данъчната основа за 2007год ,което съгласно действащия към онзи момент Семеен Кодекс и установената в страната съпружеска имуществена общност,следва да намерят отражение в размер на 3231,07 лв в установяването на данъчните задължения на И. И..Същото обстоятелство ,съобразено с подадената от И. данъчна декларация и разпоредбата на чл.48 от ЗДДФЛ,определят годишното данъчно задължение на И. за 2007год в размер на 338,04 лв и съответните лихви в размер на 154,17 лв за периода 01,05,2008-09,03,2012год. Така за 2008год е посочено,че крайното салдо на И. И. и съпругата му Г. И. е -419,45 лв,като за тях са установени отрицателни стойности на база хронологично проследяване на движението на паричните средства,т.е към съответен момент разходите,извършени от домакинството надвишават размера на притежаваните от лицата парични средства за тяхното покриване.Ревизията установява превишение на извършените разходи спрямо получените приходи за 2008год в размер на 105217,80лв,които разходи следва да бъдат включени в данъчната основа за 2008год ,което съгласно действащия към онзи момент Семеен

Кодекс и установената в страната съпружеска имуществена общност,следва да намерят отражение в размер на 52608,90 лв в установяването на данъчните задължения на И. И..Същото обстоятелство ,съобразено с подадената от И. данъчна декларация и разпоредбата на чл.48 от ЗДДФЛ,определят годишното данъчно задължение на И. за 2008год в размер на 5260,89 лв и съответните лихви в размер на 1605,86 лв за периода 01,05,2009-09,03,2012год. Така за 2009год е посочено,че крайното салдо на И. И. и съпругата му Г. И. е 1758,75 лв,като за тях са установени отрицателни стойности на база хронологично проследяване на движението на паричните средства,т.е към съответен момент разходите,извършени от домакинството надвишават размера на притежаваните от лицата парични средства за тяхното покриване.Ревизията установява превишение на извършените разходи спрямо получените приходи за 2009год в размер на 40419,11лв, които разходи следва да бъдат включени в данъчната основа за 2009год ,което съгласно действащия към онзи момент Семеен Кодекс и установената в страната съпружеска имуществена общност,следва да намерят отражение в размер на 20209,55 лв в установяването на данъчните задължения на И. И.,а заедно с недекларираните доходи от наем и депозит на апартамент в [населено място] в размер на 300 лв,общия размер на дохода ,подлежащ на облагане е 20509,55.Същото обстоятелство ,съобразено с подадената от И. данъчна декларация и разпоредбата на чл.48 от ЗДДФЛ,определят годишното данъчно задължение на И. за 2009год в размер на 2050,95 лв и съответните лихви в размер на 394,14 лв за периода 01,05,2010-09,03,2012год. Така за 2010год е посочено,че крайното салдо на И. И. и съпругата му Г. И. е -660,33 лв,като за тях са установени отрицателни стойности на база хронологично проследяване на движението на паричните средства,т.е към съответен момент разходите,извършени от домакинството надвишават размера на притежаваните от лицата парични средства за тяхното покриване.Ревизията установява превишение на извършените разходи спрямо получените приходи за 2010год в размер на 10241,41лв,които разходи следва да бъдат включени в данъчната основа за 2010год ,което съгласно действащия към онзи момент Семеен Кодекс и установената в страната съпружеска имуществена общност,следва да намерят отражение в размер на 5120,71 лв в установяването на данъчните задължения на И. И..Същото обстоятелство ,съобразено с подадената от И. данъчна декларация и разпоредбата на чл.48 от ЗДДФЛ,определят годишното данъчно задължение на И. за 2010год в размер на 512,07 лв и съответните лихви в размер на 45,55 лв за периода 01,05,2011-09,03,2012год.

Екземпляр от ревизионния доклад е получен от жалбоподателя на

16.03.2012 г.Фактическите констатации и изводи на екипа са потвърдени от издателя на РА №141200592/04.04.2012 г., съобщен на И. Б. И. на 23.04.2012 г.
Актът е оспорен по реда на чл. 152 ДОПК с вх. № 94-11-346/ 10.05.2012 г. по описа на Д „ОУИ" С.. ,т.е в срока по чл. 152, ал. 3 от ДОПК. След пълното комплектуване жалбата с ревизионната преписка е депозирана у решаващия орган на 19.05.2012 г.
С решение № 1714/ 16.07.2012 г. директорът на Дирекция „ОУИ" е потвърдил обжалвания пред него РА с който по реда на чл.122 от ДОПК е определено данъчно задължение по реда на ЗОДФЛ/отм/ за 2005 и 2006 и по ЗДДФЛ в периода 2007-2010год в общ размер 9869,40 лв и лихви в размер на 3482,61 лева. Неоснователно е възражението на оспорващия за произнасяне на решението на ДОУИ извън срока по чл.155 ал.1 от ДОПК,доколкото преписката му е била предоставена на 19,05,2012год по реда на чл.146 от ДОПК,то и срокът за произнасяне по чл.155 от ДОПК изтича на 19,07,2012год,поради което и решението е постановено при спазване на процесуалните правила.
При изложената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:
Ревизионният акт е издаден от компетентен орган по приходите на основание чл. 119,ал. 2 от ДОПК, след надлежно възложена ревизия съгласно чл. 112 и 113 от кодекса.Изготвен е в предвидената в чл. 120 от ДОПК форма и съдържа необходимите реквизити. Мотивиран е подробно, като неразделна част от него е и ревизионният доклад, където за подробно изложени фактическите констатации и съображения на екипа. Неоснователни са възраженията за нарушение на чл.124 от ДОПК във връзка с подаденото до И. Уведомление на 19,01,2012год.В тази насока настоящият състав не намира,че тълкуването на нормата на чл.124 ал.1 от ДОПК налага след връчване на уведомлението по чл.124 ал.1 от ДОПК на ревизираното лице да се възложи наново с нова заповед извършването на ревизия.В тази насока нормата на чл.124 ал.1 от ДОПК представлява още една допълнителна възможност на ревизираното лице да упражни правото си на защита,но не и задължение за органа по приходите да издава нова ЗВР и да започва тепърва ревизионно производство/така и решение № 1235/02,10,2012год на ВАС I отд. по адм.д №7448/2012/.
По отношение на наведения довод,че установените данъчни задължения за 2005 и 2006год са погасени по давност-настоящият съдебен състав намира същите за неоснователни.Съгласно правилото на чл.171 ал.1 от ДОПК „Публичните вземания се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък

срок”.Публичните вземания за данъци за 2005год са подлежали на деклариране през 2006год,т.е давностният срок е започнал да тече на 01,01,2007год и би изтекъл на 01,01,2012год,ако съгласно правилото на чл.172 ал.1 т.1 от ДОПК давността не е спряла,тъй като е започнало производство по установяване на публичното вземане със Заповед за възлагане на ревизия №1111839/14.10.2011 г., връчена на 24.10.2011 г. при условията на отказ на оспорващия.При това положение давността за установяване на данъчните задължения за 2005год и понастоящем не е изтекла,което с още по силно основание се отнася и за данъчните задължения за 2006год.

Пред настоящата инстанция като доказателства от страна на жалбоподателя не бяха ангажирани такива въпреки указаната му доказателствена тежест за това.

На основание чл. 160,ал.1 от ДОПК съдът разглежда спора по същество и когато приеме, че актът е незаконосъобразен на основанието, на което е издаден, следва да разгледа спора по същество.В този смисъл следва да се тълкува и разпоредбата на чл. 170, ал. 1 от АПК по отношение на задълженото лице, което се явява заинтересувано да докаже благоприятни за него факти/решение № 12089/11,11,2008г по адм. Дело № 7052/2008г на ВАС,решение № 15435/23,11,2011год по адм.дело№2420/2011 на ВАС,решение по дело С-414/10г на СЕС от 29,03,2012год и решение от 03,05,2012год по дело С-520/10г на СЕС/. Такова доказване не е проведено от задълженото лице както в хода на издаване на РД, така и при административното обжалване на РА ,а също и пред настоящата инстанция.Нещо повече съгласно чл.124 ал.2 от ДОПК в производството по обжалването на ревизионния акт при извършена ревизия по реда на чл.122 ДОПК фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 е подкрепено със събраните доказателства.

На първо място съдът следва да изследва довода,направен от жалбоподателя за неотчитането към началното салдо към 01,01,2005год на сумата от 180000 лв,дарена му от А. Н. П. съгласно договор за дарение от 09,04,2003год. Съгласно ПИНП№ 14-8-1144364-01/08,08,2011год се установило,че лицето А. П. е починала на 19,09.2007год,т.е договорът има достоверна дата най рано от 19,09,2007год.В програмните продукти на НАП А. Н. П. притежавала ЕТ А. П.-А.,който ЕТ не е упражнявал дейност-подавани са нулеви декларации.Същата е подавала и декларации по ЗОДФЛ/отм/ и ЗДДФЛ за периода 1999-2007год ,но те са с нулеви стойности.При направената справка в Службата по вписванията –П. по името на А. П. се установило,че има вписани договорна ипотека от 30,08,2002г и продажба на имот от 20,03,2003год за имот в [населено място],

[улица],като получената при продажбата сума е несравнимо по малка от посочената в договора за дарение.При тези факти приходната администарция е приела,че договорът за дарение не ги обвързва с материална доказателствена сила,поради което и са приели,че началното салдо към 01,01,2005год е 4800 лева.Съдът не споделя мотивите на приходната администрация за формата на договора за дарение съгласно чл.225 от ЗЗД-същата видно и от текста на разпоредбата е даден алтернативно-или чрез предаване или чрез нотариално заверена форма.Тук в случая страните са предпочели обикновената писмена форма,която като всеки частен документ обвързва съда само даколкото да приеме,че такова волеизявление от частните субекти е направено.Дали обаче в действителност А. П. е притежавала 180000 лв,за да ги дари на И. И. и по този начин да му ги предаде фактически е въпрос по същество,който подлежи на доказване със средствата ,предвидени в кодекса.Такива в рамките на процеса не са ангажирани,а наличните доказателства не установяват,че към април 2003год майката на жалбоподателя е притежавала въпросната сума.Нещо повече при извършената ревизия а В. 98 ООД И. Б. И. е декларирал,че е финансирал дейността на дружеството с 120000 лв,представляващи част от дарената му сума.при това положение,доколкото е налице припокриване на сумите, предоставени на дружеството и като част от началното салдо на семейство И. към 01,01,2005год,съдът намира за недоказано обстоятелството,че е било налице предаване на сумата от 180000 лв на дата 09,04,2003год от страна на А. П. към надарения й син И. И..Останалите доводи на жалбоподателя ,свързани с прилагането на критериите на НСИ ,съчетано с установените от други данъчни субекти суми по извършшени покупко-продажби са неоснователни.По същество нито при изготвянето на ревизионния доклад,нито при администартивното и съдебно оспорване на ревизионния акт бяха оборени неговите констатации съгласно изискването на чл.124 ал.2 от ДОПК,а от приетите по преписката писмени доказателства ,включително извлечения от дневниците за покупки от други данъчни субекти по безспорен начин се установи извършените от жалбоподателя в проверяваните периоди покупки.Те не биха могли да се приобщят към разходите за живот ,дадени осреднено от НСИ,доколкото видно от критериите за определянето на тези разходи същите включват базови такива за издържката и живота на едно домакинство,които обикновено представляват екзистенц-минимума за съществуването на едно лице/домакинство.В тази носока пътуванията на лицето и неговата съпруга в чужбина,покупката на стоки и услуги,заплащането на сметките за мобилни телефони не биха могли да се приемат ,че са част от средната издръжка на живота според НСИ,а оттам и съдът да приеме

,че приходната администарция ги е включила на два пъти в оформения паричен поток на жалбоподателя.

Т.е установиха се предпоставките на чл.122 ал.1 т.2 и т.7 от ДОПК,поради което и са налице основания за определяне на данъка и съответните лихви по реда на чл.122 от ДОПК.Ето защо и жалбата срещу оспорения ревизионнен акт се явява неоснователна и същата ще следва на основание чл.160 от ДОПК да се отхвърли.Само за пълнота с оспорения ревизионен акт не са определяни задължения по ЗДДС /жалбоподателят не е регистрирано по този закон лице/,а техническата грешка на последната страница в ревизионния акт/но извън разпоредителната диспозитивна част на установените задължения по ДДФЛ/ ,в която е указано заплащането на погрешно посочени суми за ДДФЛ и лихви по посочените банкови сметки не представлява изрично волеизявление,които да има характеристиката на индивидуален административен акт,което да подлежи на самостоятелно оспорване.

Приходната администрация е направила искане за присъждане на разноски,които с оглед изхода на спора й се дължат в размер на 717,04 лева.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 160 от ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на И. Б. И.,ЕГН: [ЕГН] от [населено място],ул.С.,№ 14,вх.А,ет.,ап.21 против Ревизионен акт /РА/ №[ЕИК]/ 04.04.2012 г., издаден от М. Т. Ф. , главен инспектор по приходи в ТД на НАП –С., потвърден от директора на дирекция ОУИ при НАП-С. с решение № 1714/ 16.07.2012 г., с който по реда на чл.122 от ДОПК е определено данъчно задължение ,представлявящо доначислен данък върху доходите по реда на ЗОДФЛ/отм/ за 2005 и 2006 и ЗДДФЛ в периода 2007-2010год в общ размер 9869,40 лв и лихви в размер на 3482,61 лева.

ОСЪЖДА И. Б. И.,ЕГН: [ЕГН] от [населено място],ул.С.,№ 14,вх.А,ет.,ап.21 да заплати на Дирекция Обжалване и данъчно осигурителна практика сумата от 717,04 лв-разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от връчване на преписи на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: